

UPSC CSE 2016 MAINS PAPER A DECEMBER 07, 2016 ORIYA (COMPULSORY) LANGUAGE QUESTION PAPER

M-ESC-CU-ORY

ODIA

(Compulsory)

Time Allowed : Three Hours

Maximum Marks : 300

QUESTION PAPER SPECIFIC INSTRUCTIONS

Please read each of the following instructions carefully before attempting questions

All quotations are to be attempted.

The number of marks carried by a question/part is indicated against it.

Answers must be written in ODIA (Odia script) unless otherwise directed in the question.

Word limit in questions, wherever specified, should be adhered to and if answered in much longer or shorter than the prescribed length, marks may be deducted.

Any page or portion of the page left blank in the Question-cum-Answer Booklet must be clearly struck off.

ଓଡ଼ିଆ

(ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ)

ସମୟ : ତିନିଦିନ

ପୂର୍ଣ୍ଣସଂଖ୍ୟା : 300

ପ୍ରଶ୍ନପତ୍ର ସଂପର୍କ ନର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ

ଉତ୍ତର ଦେବା ପୂର୍ବରୁ ନିମ୍ନରେ ପ୍ରଦତ୍ତ ପ୍ରତ୍ୟେକଟି ନିର୍ଦ୍ଦେଶକୁ ଯହର ସହିତ ପାଠ କର
ପ୍ରତ୍ୟେକଟି ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଦେବାକୁ ହେବ।

ପ୍ରତ୍ୟେକଟି ପ୍ରଶ୍ନ/ପ୍ରଶ୍ନାଂଶ ନିକଟରେ ଏହାର ନମର ଦିଆଯାଇଛି।

ଉତ୍ତର ଓଡ଼ିଆରେ (ଓଡ଼ିଆ ଲିପି) ବା ପ୍ରଶ୍ନର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁସାରେ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ।

ପ୍ରଶ୍ନରେ ଯେଉଁଠି ଶବ୍ଦ ସଂଖ୍ୟାର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ରହିଛି ତାହା ପାଇଁ ପାଇଁ। ଯଦି ପ୍ରଶ୍ନରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ଶବ୍ଦସଂଖ୍ୟାଠାରୁ ଉତ୍ତର ଯଥେଷ୍ଟ ବେଶ ବା
କମ୍ ହୁଏ ତେବେ ନମର କମାଯାଇପାରେ।

ପ୍ରଶ୍ନ-ଉତ୍ତର ପୁସ୍ତିକାର କୌଣସି ପୃଷ୍ଠା ବା ପୃଷ୍ଠାର କିଛି ଅଂଶ ଖାଲି ରହୁଥୁଲେ ତାକୁ ଗାର ପକେଇ କାଟିଦେବା ଆବଶ୍ୟକ।

1. ନିମ୍ନୋକ୍ତ ଯେକୌଣସି ଗୋଟିଏ ବିଷୟରେ 600 ଶବ୍ଦ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ପ୍ରବନ୍ଧ ଲେଖ :

100

- (a) ସଂସ୍କୃତି କାହିଁକି ମହିତୁପୂର୍ଣ୍ଣ ?
- (b) ‘ଶ୍ଵାର୍ଟ ନଗର’ ଏବଂ ‘ଅନ୍ତଶ୍ଵାର୍ଟ ନାଗରିକ’
- (c) ନ୍ୟାୟିକ ସକ୍ରିୟତା (Activism) ବନାମ ନ୍ୟାୟିକ ସୀମା ଅତିକ୍ରମ (Overreach)
- (d) ସ୍କୁଲପିଲାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏତିହ୍ୟ-ପ୍ରୀତି ନିମନ୍ତେ ପ୍ରୋସାହନ

2. ନିମ୍ନ ପରିଚ୍ଛେଦଟି ଜଳଭାବରେ ପାଠ କର। ଏହାକୁ ଉଚ୍ଚିକରି ଶେଷରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ପ୍ରଶ୍ନମାନଙ୍କର ଉଭର ଦ୍ୱାରା, ସଠିକ୍ ଓ ସଂକଷିପ୍ତ ଭାବରେ ଦିଅ :

12×5=60

କୁହାୟାଏ ଯେ ନାରୀ ଅର୍ଦ୍ଦକ ଆକାଶ ବ୍ୟାୟାମ। ଆମେ ଏହାକୁ ଟିକେ ସମର୍ଥନ କରି କହିପାରୁ ଯେ ସେମାନେ ଅର୍ଦ୍ଦଧିକ ଆକାଶ ବ୍ୟାୟାମ। ମାତ୍ର ବାସବରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦେଶର, ଜତିହାସର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଯୁଗରେ; ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଂସ୍କୃତି ଓ ପରଂପରାରେ; ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଞ୍ଚଳରେ; ଧର୍ମ, ଜାତି, ବର୍ଣ୍ଣ, ସଂପ୍ରଦାୟ ଓ ଶ୍ରେଣୀରେ; ଆମର ବିବିଧତାପୂର୍ଣ୍ଣ ଅତୀତ ଓ ବୈଚିତ୍ର୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ବର୍ତ୍ତମାନରେ ନାରୀଜାତି ପୁରୁଷ ତୁଳନାରେ ସର୍ବଦା ଜୀବନର ସବୁ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅସୁବିଧା ଭୋଗ କରେ। ସେମାନେ ଖାଦ୍ୟ, କର୍ମ, ଶିକ୍ଷା, ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟର ଯତ୍ନ, ବିକାଶରେ ଭାଗନେବା, ନେତୃତ୍ବ ନେବା, ବିଚାର କରିବା, ସ୍ଵପ୍ନ ଦେଖିବା ଓ ସ୍ଵାମ୍ଭବ ଉପଲବ୍ଧି କରିବାର ସୁଯୋଗ ପ୍ରାୟିରେ ସାମାଜିକ ବ୍ୟବସ୍ଥାଗତ ବୈଷମ୍ୟର ଶିକାର ହେଇଥାୟାଇଛନ୍ତି। ବାସ୍ତବିକ, ଲକ୍ଷାଧିକ ବର୍ଷଧରି ସେମାନେ ପୃଥ୍ବୀର ବୃହତ୍ତମ ସଂଖ୍ୟାଲୟ ଗୋଷ୍ଠୀ।

ପୁରୁଷପ୍ରଧାନ ସମାଜରେ ନାରୀକୁ ବ୍ୟକ୍ତି ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦେଖାୟାଏ ନାହିଁ। ସେମାନେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ନୁହଁତି ଏବଂ ତାଙ୍କର ଆମ୍ବସନ୍ଧାନ ଓ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ରତା ଅଛି ବୋଲି ମନେ କରାୟାଏ ନାହିଁ। ସେମାନଙ୍କର ସାମାଜିକ ବ୍ୟବସ୍ଥା, ନ୍ୟାୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଏବଂ ଅନୁଷ୍ଠାନଗୁଡ଼ିକରୁ ସମାନ ସମ୍ମାନ ଓ ଅଧିକାର ପାଇବାର ଯୋଗ୍ୟତା ଅଛି। ଅଥବା ସେମାନେ ପୁରୁଷମାନଙ୍କର ଏକ ସାମଗ୍ରୀ ଭାବେ ପରିଗଣିତ ହୁଅଛି। ନାରୀମାନଙ୍କୁ ସାଧାରଣତଃ ନାରୀଭ୍ରତ ଆବରଣ ତଳେ ତାଙ୍କୁ ସନ୍ତାନସନ୍ତତି ଉପର୍କୁ କରିବା, ପରିବାରର ଯତ୍ନ ନେବା ଓ ଶୃଙ୍ଗାର ସମ୍ମେଶ୍ଵର ବନ୍ଧୁ ତଥା ପରିବାରର ସମ୍ମନିତ ସାଧାରଣ କାରଣ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରାୟାଇଛି। ସଂସ୍କୃତି ଦୃଷ୍ଟିରୁ ସେମାନେ ସମାଜରେ ପୁରୁଷର ସହଯୋଗୀ ରୂପେ ଗ୍ରହଣୀୟ ହୋଇଥାଇଛି। ଯେମିତିକି କନ୍ୟା, ସ୍ତ୍ରୀ ଓ ମାତ୍ରା। ନଚେତ୍ତ ସେମାନେ ଅନାବଶ୍ୟକ ଓ ଅଦରକାରୀ ହୋଇପଡ଼ିଛି।

ପୁରୁଷ ସହିତ ସମ୍ମର୍ତ୍ତମ ବିଛିନ୍ନ ମହିଳା, ‘ଏକାକୀ’ ମହିଳା, ଯେଉଁମାନେ ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥାର ବାହାରେ ଅବସ୍ଥାନ କରନ୍ତି—ସେମାନେ ହେଲେ ବିବାହ ବିମ୍ବନ ଅତିକ୍ରମ ଅଥବା ବିବାହ ହୋଇନଥିବା, ବିଧବୀ କିମ୍ବା ଛାଡ଼ିପତ୍ର ପାଇ ଅଳଗା ରହୁଥିବା ମହିଳା। ପୁରୁଷର ଅଭିଭାବକର୍ତ୍ତା ବା ସୁରକ୍ଷା, ଯାହା ପାଇଁ ବିଭିନ୍ନଜାବେ ମହିଳାର ଜୀବନ ସୁରକ୍ଷିତ ବୋଲି କୁହାୟାଏ—ତା’ର ଅଭାବ ସମାଜ ଚକ୍ରରେ ଏକ ଅଘଟନ। ସେହି ଅଘଟନକୁ ଆହୁରି ତୀର୍ତ୍ତ ମନେ କରାୟାଏ, ଯେତେବେଳେ ମହିଳା ସ୍ଵେଚ୍ଛାରେ ସେହି ସୁରକ୍ଷାକୁ ଖାରିଜ କରେ। ଚୋଗବ୍ୟାଧରେ ବା ଦୁର୍ଘଟନାରେ ସ୍ଵାମୀର ମୃତ୍ୟୁ ଘଟିଲେ ବି ସମାଜ ଏହାକୁ ଏକ ଅଘଟନ ହିସାବରେ ଦେଖିଥାଏ। ସାଧାରଣତଃ ପୁରୁଷର ସମସ୍ତ କ୍ଷେତ୍ର ସେହି ମହିଳା ଉପରେ ପଡ଼ିଥାଏ, ଯେଉଁ ମହିଳା ପୁରୁଷର ସମସ୍ତ ଛତ୍ରଶାୟା ବାହାରେ ଯାଇ ଏକା ବସବାସ କରେ।

ବନ୍ଦୁ ବିକାଶଶୀଳ ରାଷ୍ଟ୍ରରେ ଶତକତ୍ତା ୨୦୨୦ ମଧ୍ୟରେ ଶତକତ୍ତା ୫୦ ଭାଗ ଏବଂ ପୃଥ୍ବୀରେ ଶତକତ୍ତା ୫୦ ଭାଗ ଖାଦ୍ୟ ମହିଳାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉପର୍କୁ ହେଉଥାଇଛି! ସଂସ୍କୃତି ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଅଧିକାଂଶ ଯରେ ନାରୀମାନେହିଁ ଖାଦ୍ୟ ଯୋଗାଡ଼ି କରିଥାଇଛି। ଭାରତବର୍ଷରେ ଆମ ସମାଜ ତଥା ଗୁହରେ ପ୍ରତକିତ ଅଛି ଯେ, ଜଣେ ମହିଳା ରୂପରେ ସମସ୍ତକ ପରେ ଖାଦ୍ୟ ଖାଲିଥାଇଛି। ଏପରିକି ଅନେକଙ୍କ ରୂପରେ କେତେକ ଅସୁବିଧା ଯୋଗୁଁ ସେମାନେ କିଛି ଖାଦ୍ୟ ଖାଲିପାରିଛି ନାହିଁ। ଆମ ପରିବାରର ଏହି ବୈଷମ୍ୟମୂଳକ ପରମରାରେ ମହିଳାମାନଙ୍କୁ ଉପଯୁକ୍ତ ପୁରୁଷର ଓ ପର୍ଯ୍ୟାୟ ଖାଦ୍ୟରୁ ବଞ୍ଚିତ କରାୟାଏ। ଏପରିକି, ପର୍ଯ୍ୟାୟ ଖାଦ୍ୟ ପଦାର୍ଥ ଥିବା ପରିବାର ମଧ୍ୟରେ ମଧ୍ୟ ମହିଳାମାନେ ଉପବାସରେ ରହିଥାଇଛି। ସମାଜରେ ଜଣେ ‘ଏକାକୀ’ ମହିଳାଙ୍କ ପାଇଁ ଅନେକ ବାଧାବନ୍ଧନ ସୃଷ୍ଟି କରାୟାଇଛି, ଯାହାକୁ ସେ ଅତିକ୍ରମ କରିବା କଷ୍ଟସାଧ୍ୟ, ଯଦିଓ ଏକା ହୋଇ ବି ସେମାନେ ନିଜ ନିଜ ଜୀବନରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହେବାକୁ ସକ୍ଷମ ହୋଇଛନ୍ତି।

ସୁର୍ବ୍ରୁ ସଂଖ୍ୟକ ରାଷ୍ଟ୍ର ମଧ୍ୟରୁ ଭାରତ ହେଉଛି ଏକ ରାଷ୍ଟ୍ର, ଯେଉଁଠାରେ କି ମହିଳା ଓ କନ୍ୟାମାନେ ପୁରୁଷ ଓ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ସଂଖ୍ୟାରେ ଅପେକ୍ଷାକୃତ କମ୍। ବିଗତ ଶତାବ୍ଦୀରେ ମହିଳାମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା କମିବାରେ ଲାଗିଛି। ୨୦୦୧ ଜନଗଣନା ଅନୁସାରେ ପ୍ରତି ୧୦୦୦ ପୁରୁଷଙ୍କ ଅନୁପାତରେ ୯୩୩ ଜଣ ମହିଳା ଅଛନ୍ତି। ଯଦି ପୁରୁଷ ଓ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଉଥିବା ସୁବିଧା ସୁଯୋଗ, ପୁଷ୍ଟିକର ଖାଦ୍ୟ ଓ ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟଗତ ଯତ୍ନ, ମହିଳା ଓ କନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇପାରନ୍ତା ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ପୁରୁଷ ଓ ମହିଳାଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ପ୍ରାୟ ସମାନ ହୋଇପାରନା। ସେ କ୍ଷେତ୍ରରେ ୨୦୦୧ ଜନଗଣନା ଅନୁସାରେ ମହିଳା ଓ କନ୍ୟାସଂଖ୍ୟା ୩୪ ମିଲିଯନ କମ୍ ଅଛି।

୨୦୧୧ ଜନଗଣନା ଅନୁସାରେ ମହିଳାମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା କିଛିଟା ବଢ଼ି ୯୪୦ରେ ପହଞ୍ଚିଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ବଡ଼ ଉଦ୍ଦବେଗବର ବିଷୟ ହେଲା, ଶୁନ୍ନରୁ ଛଥ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ବାଲକ ଓ ବାଲିକାଙ୍କ ଲିଙ୍ଗ ଅନୁପାତ ବହୁ ପରିମାଣରେ କମିବାକୁ ଲାଗିଛି । ଯାହାକି ୨୦୦୧ରେ ୯୭୭ ଥୁଲାବେଳେ ୨୦୧୧ରେ ତାହା କମି ୯୧୪ରେ ପହଞ୍ଚିଛି । ନିଃସମେହରେ ଏହି ପରିସଂଖ୍ୟାନରୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହୁଏ ଯେ ଆଜିର ସମାଜର ସାମାଜିକ ଓ ସାଂସ୍କୃତିକ ପୃଷ୍ଠାଭୂମି, ବୈଷ୍ଣୋକ ଜ୍ଞାନ-କୌଣସିକ ବୃଦ୍ଧି, ପୃଥକ ଭାବରେ ବୈଷମ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି, ଅବହେଲା, ପ୍ରତିକୁଳତା ଯୋଗୁ ଲକ୍ଷାଧିକ ବାଲିକା ଓ ମହିଳାଙ୍କର ଜୀବିତ ରହିବାର ସୁଯୋଗ ଆଜି ହଜିଯାଇଛି । ଏତଦ୍ଵାରା ବିବିଧ ଉପାୟରେ ଆମ ଭାବତୀୟ ସମାଜରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ ଅସଂଖ୍ୟ ବାଲିକା ଓ ମହିଳାଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରାଯାଉଛି ।

ପ୍ରଶ୍ନାବଳୀ :

(a) ଜନଗଣନା ଅନୁସାରେ ବାଲକା ଓ ମହିଳାମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟାରୁ କ'ଣ ସ୍ଵର୍ଗନା ମନେ ?	12
(b) ଜ୍ଞାନ୍ୟ ଏବଂ ନାରୀ ସମାଜରେ ବିଶେଷଜ୍ଞତାରେ କେଉଁଠାରେ ?	12
(c) ନାରୀ ଅର୍ଦ୍ଧାଙ୍କ ଆକାଶରେ ବ୍ୟାପ୍ତ ବିଷୟଟି ତର୍କଯୋଗ୍ୟ ବୋଲି କହିବା ପଛରେ ଲୋକଙ୍କ ନନ୍ଦନ୍ୟ କ'ଣ ?	12
(d) ପୂର୍ବପ ପ୍ରଧାନ ସମାଜରେ ନାରୀ କିପରି କେବଳମାତ୍ର ଏକ ଯନ୍ତ୍ରରେ ପରିଣତ ହୁଏ ?	12
(e) ଲୋକଙ୍କ ମତରେ ଆମ ସମାଜରେ ଏକାକୀ ମହିଳାମାନେ କିପରି ଅଧିକ କ୍ଷତିଗ୍ରହ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ରହିଛି ?	12

3. ନିମ୍ନଲିଖିତ ଗଦ୍ୟାଂଶ୍ଚିର ସଂକଷିପ୍ତସାର ଏକ-ତୃତୀୟାଂଶ ଶବ୍ଦ ମଧ୍ୟରେ ଲେଖ । ଏହି ଗଦ୍ୟାଂଶର ଏକ ନାମ ଦେବା ଅନାବଶ୍ୟକ ।
ସାରାଂଶଟିକୁ ନିଜ ଭାଷାରେ ଲେଖ :

60

ଆମ ଭିତରୁ ଅନେକ ଏ କଥାରେ ଏକମତ ହେବେ ଯେ ବିଶ୍ୱାସ ହେବା ପ୍ରଶଂସନୀୟ । ଆମର ପରିବାର, ବନ୍ଧୁବାନ୍ଧବ ତଥା ଆମର ଦେଶପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସତାକୁ ଆମେ ସମର୍ଥ କରୁ । ପ୍ରକୃତ ପକ୍ଷେ, ଯେଉଁ ସମସ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ବା ଗୋଷ୍ଠୀପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସ ରହିବାର କାରଣ ଅଛି ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କୃତଙ୍କ ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ ଏବଂ ଆମେ ଯେତେବେଳେ ବିଶ୍ୱାସତାର କଥା କହୁ ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ବିପଦ ଆପଦରେ ସାହାୟ୍ୟ କରିବା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ସବୁବେଳେ କଳ୍ୟାଣ କରିବାରେ ଆମର ଆଗ୍ରହ ଥାଏ ବୋଲି ବୁଝାଯାଏ । ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି କେତେବେଳେ ଅବିଶ୍ୱାସ ହେଉଛି—ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତସ୍ଵରୂପ ଯେତେବେଳେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ତା'ର ପିତାମାତାଙ୍କ ଯନ୍ତ୍ରଣା ପ୍ରତି ଉଦ୍ଦୟୋଗ ହୁଏ ଅଥବା ଜଣେ ନିଜ ଦେଶବିରୋଧୀ ସେନାଦଳରେ ମିଶି ଲଡ଼ାଇ କରେ, ନିର୍ବିଚାରରେ ତା'ର ଦେଶବାସୀଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରେ, ସେତେବେଳେ ଅନେକ ସମୟରେ ଏହା ବେଶ୍ୟ ସମ୍ଭାବ ହେଇଯାଏ । ଆମେମାନେ ଅନେକ ଏକପ୍ରକାର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରିପାରୁନା ।

ତା' ସବେ ଅନେକ ସମୟରେ ଏପରି ପରିଷ୍ଠିତି ଉପୁଜେ ଯେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଅବିଶ୍ୱାସ କି ନୁହେଁ ବିଚାର କରିବା କଠିନ ହୋଇଯାଏ । ଗୋଟିଏ ବୁଦ୍ଧିଆ ପିଲା ତା' ବାପା ମା'ଙ୍କର ପଢ଼ା ବନ୍ଦ କରିଦେଇ ସେମାନଙ୍କୁ ଆର୍ଦ୍ଧକରାବେ ସାହାୟ୍ୟ କରିବା ନିମନ୍ତେ କାମ ଆରମ୍ଭ କରିବାର ପରାମର୍ଶକୁ ବିରୋଧ କରେ । ତା'ର ଧାରଣା ହେଇପାରେ ଯେ ସେ ଆଉ କିଛି ବର୍ଷ ଅଧିକ ପଢ଼ା ଚାଲୁ ରଖିଲେ ବାପା ମା'ଙ୍କୁ ଆଉରି ଭଲ ଭାବରେ ପ୍ରତିଦାନ ଦେଇପାରିବ । ଆଉ ଯଦି ସେ ବର୍ତ୍ତମାନ ପଢ଼ା ବନ୍ଦ କରିଦିଏ ତେବେ ତା'ର ପ୍ରତିଭା ଅପରିଚ୍ୟ ହେବା ସହିତ ସେ କାହାର କାମରେ ଆସିପାରିବନି । କିନ୍ତୁ ବିଚାରଣ୍ୟ ଲୋକ କେତେକ ସମୟରେ ଗୋଟିଏ ପୁଅ ବା ଛିଅଙ୍କୁ ଏପରି ନିଷ୍ଠାପି ପାଇଁ ଦୋଷାରୋପ କରିପାରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଅନେକ ସମୟରେ ଏପରି ଯିଲା ଯଦି ସେ ବିଦେଶୀ ଏବଂ ସମେଦନଶୀଳ ହେଇଥାଏ ତେବେ ସମାଲୋଚନା ପରିବର୍ତ୍ତେ ସାହାୟ୍ୟ ଓ ପ୍ରୋତ୍ସହନ ତା'ର ପ୍ରାପ୍ୟ । ଅପର ପକ୍ଷରେ କେତେକ ପରିଷ୍ଠିତିରେ — ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତସ୍ଵରୂପ ଯଦି, ପିଲାଟିର ବାପା ମା ଅତି ଗରିବ ହେଉଥାଏ, ତେବେ ତାଙ୍କୁ ବାହାରେ ଯାଇ କାମ କରି ସାହାୟ୍ୟ କରିବାକୁ ମନ୍ଦ କରିବା ଅବିଶ୍ୱାସ ବୋଲି ଧରାଯିବ । ଏପରିକି ଯଦି ସେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଜୀବନରେ ସଫଳତା ପାଏ ତଥାପି ପିଲାଦିନେ କରିଥିବା ଅବିଶ୍ୱାସ କାର୍ଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ସର୍ବଦା ଅନୁତାପ କରିପାରେ ।

ଅନେକ ସମୟରେ ଏହାଠାରୁ ଅଧିକ ଜଟିଳ ସମସ୍ୟା ହେଲା ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିର ତା' ଦେଶର ସରକାର ସହିତ ସଂପର୍କ । ଦଳେ ଲୋକ ଯିଏ ନିଜ ଦେଶକୁ ଗଭୀରତାବେ ଭଲପା'ନ୍ତି ଏବଂ ଏହାର ସୁଖ ସମୃଦ୍ଧି ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ବିଗ୍ନ ଥା'ନ୍ତି ସେମାନେ ସରକାର ବିରୋଧରେ ବିଦ୍ରୋହ କରିପାରନ୍ତି, ଏପରିକି ଅସ୍ତ୍ରଶତ୍ରୁ ବ୍ୟବହାର କରିପାରନ୍ତି । କାରଣ ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ଯେ ଏ ସରକାର ଦେଶପାଇଁ କ୍ଷତିକାରକ ଏବଂ ଏହାଇଦ୍ଵାରା ଅନ୍ୟ ଉପାୟରେ ଏ ସରକାରକୁ ବାହାର କରାଯାଇପାରିବନି । ସେମାନେ ତତ୍କଷଣାତ୍ ସରକାରକ ଦ୍ୱାରା ବିଦ୍ୟୁତ୍ସାହିତୀ ଆଖ୍ୟାୟିତ ହୁଅଥିବ । ତେବେ ପ୍ରଥମ ଶାଖା ଯଦିଓ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ପିଲା, ଦ୍ୱିତୀୟାଂଶ ଆଦ୍ୟ ଟିକ୍

ହୋଇପାରେ । କାରଣ ସେମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ସରକାରଙ୍କଠାରୁ ଦେଶବାସୀଙ୍କ ପ୍ରତି ଅଧିକ ବିଶ୍ଵପ୍ତି । ଦୁର୍ଜାଗ୍ୟବଶତଃ ଜଣେ ବିଦ୍ରୋହୀ ଦେଶପ୍ରତି ବିଶ୍ଵପ୍ତତା କାରଣରୁ ଅନୁପ୍ରେରିତ ଅଥବା ନିଜସ୍ବ ସ୍ଵାର୍ଥପ୍ରଣୋଦିତ ତାହା ସେ ସଫଳତା ପାଇବା ପୂର୍ବରୁ ଜାଣିବା ଅନେକ ସମୟରେ ବହୁତ କଟିନା । ତା'ହେଲେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠେ ଯେ ଯେଉଁ ବିଦ୍ରୋହୀ ସଫଳତା ପାଇ ନୁଆ ସରକାର ଗଠନ କଲେ, ସେମାନେ କ'ଣ ସ୍ଵୀକାର କରନ୍ତି ଯେ ସମ୍ବନ୍ଧ ଦେଶବାସୀ ଏପରିକି ତାଙ୍କର ରାଜନୀତିକ ବିରୋଧୀ ସମେତ ସମସ୍ତଙ୍କର କିଛି ନ୍ୟନତମ ଅଧିକାର ଅଛି — ଯେମିତି ମୁକ୍ତ ଭାବରେ ବନ୍ଦବ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରିବା ଏବଂ ଜନସାଧାରଣଙ୍କର ସମର୍ଥନ ଜୟ କରିବାର ଅଧିକାର । ସେମାନେ ତାଙ୍କର ରାଜନୀତିକ ବିରୋଧୀଙ୍କୁ ଧ୍ୟେ କରିବା ପାଇଁ କ୍ଷମତା ପ୍ରଯୋତ୍ତା କାର୍ତ୍ତ୍ରାଣ୍ତି କି ? ଯଦି ସେମାନେ ପ୍ରଥମୀତି କରନ୍ତି ତେବେ ଆମେ ଜାଣିବା ଯେ ସେମାନେ ବାସ୍ତବରେ ଦେଶପ୍ରତି ବିଶ୍ଵପ୍ତ ଏବଂ କେବଳ ନିଜ ଦଳୀୟ ସ୍ଵାର୍ଥ ରକ୍ଷାନେଇ ଚିନ୍ତିତ ନୁହଁନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଯଦି ସେ ଦ୍ୱିତୀୟ କାର୍ଯ୍ୟଟି କରନ୍ତି, ତେବେ ଆମେ ଜାଣିବା ଯେ ଯେଉଁ ସରକାରଙ୍କୁ କ୍ଷମତାହ୍ୟତ କରିଥିଲେ ସେମାନେ ତାଙ୍କ ପରି ଅବିଶ୍ଵପ୍ତ । ତେବେ ଏ ଜ୍ଞାନ ହେବାବେଳକୁ ଯଥେଷ୍ଟ ବିଲମ୍ବ ହେଇଯାଇଥିବ ।

4. ନିୟମ ପରିଚ୍ଛେଦଟିକୁ ଲଂଗେଜୀରେ ଅନୁବାଦ କର :

20

ଥରେ ଜଣେ ଅମୀର ତାଙ୍କ ଜାହାଜରେ ସମୁଦ୍ରଯାତ୍ରା କରୁଥିଲାବେଳେ ଏକ ଭୟକର ଝଡ଼ବାତ୍ୟା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲା । ସେ ଜାହାଜରେ ଜଣେ କ୍ରୀଡ଼ାସ ଥିଲେ, ଯିଏକି କେବେ ସମୁଦ୍ର ଯାତ୍ରାରେ ଯାଇନଥିଲେ, ସେ ଏହି ଭୟକର ପରିସିତରେ ସମୁଦ୍ରକୁ ଦେଖି ଭୟ ଓ ଦୁଃଖରେ କ୍ରୂଦନ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ଏହିପରି କିଛି ସମୟ ଅତିବାହିତ ହେଲାପରେ ମଧ୍ୟ କେହି ତାଙ୍କୁ ଶାନ୍ତ କରି ପାରି ନଥିଲେ । ଅମୀର ରାଗିଯାଇ କହିଥିଲେ—“ଏଠାରେ କ’ଣ କେହି ନାହାଁନ୍ତି, ଯେ କି ଏହି ଭୀରୁ କାପୁରୁଷକୁ ଶାନ୍ତ କରିପାରିବ ?”

ଏତିକିବେଳେ ସେହି ଜାହାଜରେ ଯାତ୍ରୀ ଭାବରେ ଥୁବା କଣେ ଦାର୍ଘନିକ କହିଥିଲେ, “ମୁଁ ଭାବୁଛି ମୁଁ ଏହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଶାନ୍ତ କରିଦେଇ ପାରିବି ସାର, ଯଦି ଆପଣ ମୋତେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରିବୋ ।”

ଅମୀର ଦାର୍ଶନିକଙ୍କ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରି କହିଥୁଲେ, “ତୁମେ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଆଗେଇ ଚାଲ ।”

ଦାର୍ଶନିକ ଜଣକ କେତେଜଣ ନାବିକଙ୍କୁ ତାକି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ଯେ, ଏହି କ୍ରୀଡ଼ଦାସକୁ ସମୁଦ୍ରକୁ ଫୋପାଡ଼ି ଦିଆ । ନାବିକମାନେ ମଧ୍ୟ ତାହା କରିଥିଲେ । ନୈଚାର୍ଣ୍ୟ ଓ ଭୟରେ ସେହି ମଣିଷଟି ସମୁଦ୍ର ବନ୍ଧରେ ଉଚ୍ଚ ସ୍ଥଳରେ ଚିକ୍କାର କରିବା ସହ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନରେ ହାତଗୋଡ଼ ପିଲୁଥିଲେ । କିଛିକଣ ପରେ ସେହି ଦାର୍ଶନିକ ନାବିକମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇ କ୍ରୀଡ଼ଦାସକୁ ଜାହାଜର ଚଟାଣ ଉପରକୁ ଟାଣି ନେଇଥିଲେ । ତହିପରେ କ୍ରୀଡ଼ଦାସଜଣକ କ୍ଲାନ୍ ହେବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଶାନ୍ତ ଓ ଚପ ମଧ୍ୟ ହୋଇଯାଇଥିଲେ ।

କ୍ରୀଡାସର ଆକୁଳ ପରିବର୍ଗରେ ଆଣ୍ଟର୍‌ୱ୍ୟାନ୍‌ତ ହୋଇ ଅମୀରଜଣକ ଦାର୍ଶନିକଙ୍କୁ କାରଣ ପଚାରିଲେ । ଉଭରରେ ଦାର୍ଶନିକ କହିଲେ, “ଆମେ ଯେଉଁ ପରିଷିତିରେ ଅଛୁ ତାହା କେତେ ଭଲ ତା’ଠାରୁ ଖରାପ ପରିଷିତିରେ ନ ପଡ଼ିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମେ ଉପଳବ୍ରିକାରିବାରିବା ।”

5. ନିୟ ପରିଚ୍ଛେଦଟିକ ଓଡ଼ିଆରେ ଅନବାଦ କର :

20

Man has always been fascinated by dreams. He has always tried to find explanations for his dreams. Perhaps dreams tell us about the future or the past, perhaps they tell us about our deepest fears and hopes. I don't know. Today, I want to give you a completely different explanation. But before I do so, I must give you one or two facts about dreams. First of all, everybody dreams. You often hear people say, 'I never dream', when they mean, 'I can never remember my dreams'. When we dream, our eyes move rapidly in our sleep as if we were watching a moving picture, following it with our eyes. This movement is called REM, that is Rapid Eye Movement. REM sleep is the sleep that matters. Experiments have proved that if we wake people throughout the night during REM, they will feel exhausted the next day. But they won't feel tired at all if we take them at times when they are not dreaming. So the lesson is clear : it is dreaming that really refreshes us, not just sleep. We always dream more if we have had to do without sleep for any length of time.

If that is the case, how can we explain it? I think the best parallel I can draw is with computers. After all, a computer is a very primitive sort of brain. To make a computer work, we give it a programme. When it is working, we can say it is 'awake'. If ever we want to change the programme, that is to change the information we put into the computer, what do we do? Well, we have to stop the computer and put in a new programme or change the old programme.

- 6. ପ୍ରସ୍ତୁତିକର ଉତ୍ତର ଦିଅ :** 40
- (a) ଜୀବନାଳା ଏହି ମନାମର ନାମ ଲେଖ : $2 \times 4 = 8$
- (i) ଦେବଶ୍ରୀ
 - (ii) ସପ୍ତାଂଶୁ
 - (iii) ମନଗଡ଼ା
 - (iv) ପଢୁନାରୀ
- (b) ନିମ୍ନ ପ୍ରୟୋଗଗୁଡ଼ିକର ବିଶେଷ ଅର୍ଥ ଲେଖି ବାକ୍ୟରେ ବ୍ୟବହାର କର : $2 \times 4 = 8$
- (i) ଅନ୍ଧର ଲାଭତି
 - (ii) କୁମ୍ବୀର କାନ୍ଦଣା
 - (iii) ଗୁମୁର ପିଟିବା
 - (iv) ଜୋକ ମୁହଁରେ ଲୁଣ
- (c) ସମ୍ବିଳେଦ କର : $2 \times 4 = 8$
- (i) ଦେବାଳୟ
 - (ii) ଚନ୍ଦ୍ର
 - (iii) ମନସ୍ତାପ
 - (iv) ଅତ୍ୟର୍ୟାମୀ
- (d) ଭ୍ରମ ସଂଶୋଧନ କର : $2 \times 4 = 8$
- (i) ଅଣ୍ଟୁ
 - (ii) ପୂଜ୍ୟାସ୍ଵଦ
 - (iii) ମନବାଞ୍ଚା
 - (iv) ସାହାର୍ୟ
- (e) ବିଶେଷ୍ୟକୁ ବିଶେଷଣରେ ଓ ବିଶେଷଣକୁ ବିଶେଷ୍ୟ ପଦରେ ପରିଣତ କରି ବାକ୍ୟରେ ପରିଣତ କର : $2 \times 4 = 8$
- (i) ଅରଣ୍ୟ
 - (ii) ଅଳ୍ପ
 - (iii) ଚାରିତ୍ରିକ
 - (iv) ନୀଳମା

★ ★ ★

